

Navodila za pisanje prispevkov – II. sklop[1]

V tem sklopu pričakujemo strokovne prispevke, v katerih avtorji in avtorice pišejo o širših tematikah, ki se tičejo prekarnosti, in ob tem uporabljajo strokovno literaturo (sociološko, pravno, psihološko, ekonomsko...), statistične podatke in lastne interpretacije. Nekaj primerov prispevkov zadnjega leta si lahko preberete na [našem blogu](#) – ti prispevki so namreč že uvrščeni v publikacijo (izjemi sta samo objavi na 10. januarja 2018 in 20. oktobra 2017). Da ne bo prišlo do nesporazumov pri terminologiji, smo zapisali nekaj opredelitev, ki jih morajo avtorice in avtorji pri pisanju upoštevati.

***Prekarno delo** razumemo kot tisto delo, pri katerem delavec ali delavka v zameno za izkoriščanje na trgu delovne sile ne dobita nobenih delavskih pravic ali pa vsaj v veliko manjši meri kot redno zaposleni delavci. Gre za nov način življenja, ki prinaša nestalen urnik dela, preobremenjenost, nepredvidljive prihodke in kraj dela, lažje odpuščanje, prisilno vseživljenjsko učenje in oteženo sindikalno organiziranje. Tak način dela in življenja praktično onemogoča dolgoročno načrtovanje prihodnosti, to pa povzroča prekarnim delavcem hude materialne, zdravstvene in identitetne težave. Večino prekarnih delavcev in delavk so v prekarnost potisnile njihove okoliščine, predvsem potreba po preživetju sebe ali družine, ko drugih možnosti ni bilo. Več si lahko preberete na [naši spletni strani](#).*

*Prekarnega dela ne smemo zamenjevati s t. i. **svobodnjaštvom** (freelancers), pri katerem so delavci in delavke to obliko dela in življenja izbrali sami ter zaslužijo dovolj, da lahko njihovo delo opredelimo kot dostojno.*

***Dostojno delo** je delo, ki posamezniku in njegovi družini omogoča, da v primernem času zasluži dovolj za dostojno življenje: da lahko plača stanovanje in stroške, ki so z njim povezani, hrano, obleke, dopust, da se lahko udeleži v prostočasnih dejavnostih, uživa v kulturnih dogodkih ipd. Poleg dostojnega plačila koncept zajema tudi načela enakosti, dostojnosti in varnih pogojev dela. Dostojno delo je podobno opredelila tudi [Mednarodna organizacija dela](#).*

Kriteriji pri selekciji prispevkov: od prispevkov II. sklopa se pričakuje strokovnost, samostojna interpretacija prebranega ali empiričnih podatkov, jasna in logična argumentacija. Zavrneni bodo prispevki, iz katerih bo razvidno, da so žaljivi, škodoželjni ali v nasprotju s temeljnimi prepričanji društva (npr. promocija rasizma, nacionalizma, neoliberalizma ipd.). Gibanje za dostojno delo in socialno družbo si pridržuje pravico, da prispevek zavrne brez možnosti pritožbe avtorja ali avtorice.

Dolžina prispevkov je omejena na minimalno dve in pol A4-strani brez razmika med vrsticami, s pisavo Times New Roman z velikostjo 12 in obojestransko poravnavo. Avtorji in avtorice lahko oddajo prispevek tudi z razmikom, če je minimalna in maksimalna dolžina sorazmerno ustrezna. Zgornja omejitev dolžine prispevka je 8 strani.

Objava fotografije: v primeru, da bo prispevek uvrščen v našo publikacijo, bo ob prispevku brez izjem objavljena tudi fotografija avtorja ali avtorice. Fotografije ob oddaji prispevka še ni potrebno poslati in se jo lahko pošlje po opravljeni selekciji prispevkov.

Naslov prispevka in podnaslovi naj bodo odebeljeni, pisava 14 za naslov in 12 za podnaslove.

Plačilo za avtorje in avtorice prispevkov: Kot društvo si ne moremo privoščiti velikih honorarjev, zavedamo pa se, da pisanje prispevka zahteva svoj čas. Plačali bomo prispevke, ki bodo objavljeni, in sicer 40 € bruto bruto na prispevek.

Citiranje in navajanje

Avtorji in avtorice naj uporabljajo sprotne opombe pod črto. Opombe pod črto v Wordu 2010 naredite tako, da kliknete na References (sklic) in nato na Insert Footnote (Vstavi sprotno opombo).[2] Vsako povzemanje in citiranje mora imeti opombo, iz katere je jasno razvidno, kje sta avtor ali avtorica prispevka dobila vsebino (glej spodaj). Če se vir uporabi večkrat, se prvič navede citiranje v celoti, vse nadaljnje uporabe vira pa lahko avtor ali avtorica spletnega prispevka citirata takole: Avtor (leto), stran. Za vsako zaporedno uporabo vira (torej da se vmes ne povzema ali citira drugih virov) se uporabi: Prav tam, stran. Na koncu spletnega prispevka seznama literature ni potrebno navajati, saj bi viri morali biti jasno razvidni iz sprotnih opomb pod črto.

Primer povzemanja in citiranja

Prekarnega dela ne smemo enačiti s tipom pogodbe, po kateri posameznik ali posameznica opravlja delo. Pri novih oblikah zaposlitev, kakor jih poimenuje Sergio Bologna, gre za spremenjeno pravno naravo delovnega razmerja, saj država v novih oblikah zaposlitev ne predstavlja več posrednika, ki bi zaščitil delavca pred izkoriščanjem delodajalca. Nove oblike zaposlitev namreč predpostavljajo, da gre med posameznikom ali posameznico na eni strani in podjetjem na drugi strani za razmerje enakih moči, ki je lahko urejeno s civilnim pravom. Delovno pravo pa popolnoma drugače priznava, da gre pri odnosu delavec : delodajalec za neenako razmerje in mora država poseči vmes in zaščititi delavca. Posameznika in posameznico se z novimi oblikami zaposlitev spremeni v podjetje.[3] Izraz »samostojni podjetnik« je absurden še toliko bolj, ker bi moral posameznik opravljati vse funkcije, ki bi jih morala opravljati večja skupina ljudi: *»Podjetje je po definiciji organizacija, družbeni mikrosistem, oblika kooperacije, katere namen ni zgolj v sposobnosti proizvodnje velikih količin blaga, temveč v presežni*

vrednosti, ki je ustvarjena s kooperacijo, oziroma v dodani vrednosti, ustvarjeni z uporabo tehnologije in človeške inteligence. Kako bi lahko »samostojni podjetnik« delal vse to? Sam izraz je torej nesmiseln, vendar popolnoma ustreza drugačni pravni naravi delovnega razmerja, kakršno je vpeljal postfordizem. Da bi pogodba o zaposlitvi postala poslovna pogodba, je delavcu treba reči »podjetje«.«[4] Tega absurda se zavedajo tudi samostojni podjetniki in podjetnice sami, v intervjujih in anketah večkrat opozarjajo, da je za posameznika praktično nemogoče, da se obnaša kot podjetje in resno konkurira na trgu.[5] Ob prekarnem delu se velikokrat pojavi misel, da je mogoča vrnitev v čase fordizma, ko sta se posameznik ali posameznica zaposlila v tovarni, imela natančno določen delovni čas in se upokojila po 40 letih. Vendar pa so se družbeni organizmi, ki so strukturirali fordistični tip zaposlitev, tako spremenili, da je vrnitev v »zlate čase« nemogoča.[6]

Knjige

Priimek, Ime. Naslov : Podnaslov. Kraj izdaje: Založba (Leto izdaje), stran.

Standing, Guy. *The Precariat : The New Dangerous Class*. London: Bloomsbury Academic (2011), 10.

Monografije z več avtorji in avtoricami

Priimek, Ime. Naslov prispevka. V: *Naslov monografije*. Kraj izdaje: Založba (Leto izdaje), stran.

Bologna, Sergio. Nove oblike dela in srednji razredi v postfordistični družbi. V: *Postfordizem. Razprave o sodobnem kapitalizmu*. Ljubljana: Mirovni inštitut, Inštitut za sodobne družbene in politične študije (2010), 137.

Članki

Priimek, Ime. Naslov prispevka. V: *Naslov monografije*. Kraj izdaje, številka (Leto izdaje), stran.

Žagar, Irena. Samostojni podjetniki posamezniki ter obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje. V: *Pravna praksa*. Ljubljana, št. 49-50 (2014), str. 10-13.

Spletni viri

Priimek in ime avtorja ali avtorice prispevka (ali ime spletne strani, če avtor ni naveden). Naslov prispevka. Dostopno na: povezava (Zadnji dostop Datum).

Grimšič, Rajko. *Kaj je avtorska pogodba na papirju in kaj v realnosti?*. Dostopno na: http://socialna-druzba.si/blog/1281_kaj-je-avtorska-pogodba-na-papirju-in-kaj-v-realnosti/ (Zadnji dostop 20. 3. 2017).

Primeri navajanja zakona in sodne prakse

Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 31/12, 57/12, 44/13 – odločba US, 82/13 in 55/15).

VSRS sklep VIII R 2/2016 z dne 8. 3. 2016.

[1] Z oddajo prispevka se avtorji in avtorice strinjajo z besedilom javnega natečaja in z navodili, ki so njegov del.

[2] Opomba pod črto zglada takole. Ne bomo torej uporabljali postopka citiranja, ko avtor ali avtorica v samem besedilu zapiše npr. (Novak, 2017: 41).

[3] Bologna, Sergio. Nove oblike dela in srednji razredi v postfordistični družbi. V: *Postfordizem. Razprave o sodobnem kapitalizmu*. Ljubljana: Mirovni inštitut, Inštitut za sodobne družbene in politične študije (2010), 137, 138.

[4] Prav tam, 139.

[5] Glej na primer Bagari, Sara et al. *Priročnik za samostojne podjetnike*. Ljubljana: Gibanje za dostojno delo in socialno družbo (2016).

[6] Bologna (2010), 143.